

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 23. Episcopi intrusi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

niam missi; Macedonius ex urbe Constantinopolitana migrare iussus est, non ulterius, sed in vicinum prædium se recepit, ibique diem ultimam obiit. Episcopi relegati in via subscriptionem formulæ Ariminensis retractarunt, atque aliqui, se Filium Dei Patri similem in substantia credere, professi sunt, alii omnino consubstantialem. Ad omnes Ecclesias contra Eudoxium, & Sectatores ejus scripsere epistolas, quibus Fideles obtestantur, ut eorum Communionem fugiant, esse enim hæreticos, Doctrinæ abominabilis defensores, qui Sedes suas vanæ gloriæ cupiditate, & potentia Sæcularis adminiculo invalissent; se vero suæ depositioni nullatenus posse acquiescere.

§. XXIII.

Episcopi intrusi.

His non obstantibus, Acaciani alios in depulso Sedes immiserunt. Eudoxius se ipsum Cathedræ Constantinopolitanæ imposuit, cujus possessionem *Audinee*, id est, Januarii hujus anni 360, præsentibus septuaginta duobus Episcopis, cepit. Itaque illud Concilium, quod Dracontium ob translationem ab una Sede ad aliam deposuit, secundam translationem Eudoxii, qui Germanicia Antiochiam, & Antiochia Con-

Fff 5 stanti-

Sæculum IV.
A. C. 360.*Basil. ep. 73.*
p. 870.*Soz. IV.*
c. 6.*Philost. V.*
c. 1.*Basil. ep. 72.*
p. 866.*Ep. 73. p.*
870.*Socr. II.*
c. 43.*Chr. Pasch.*
p. 294.

Sæculum IV. Constantinopolim transierat, approbavit.
A. C. 360. Primo officium Divinum celebravit in
 Dedicatione Ecclesiæ S. Sophiæ decimo
 sexto Calendas Martii, seu 14. *Peritius*,
 id est, Februarii, triginta quatuor ferme
 annis, postquam Constantinus Magnus
 fundamenta posuisset. In hac Cæremoni-
 a Eudoxius cum ad populum dicere in-
 ciperet, vocibus Græcis ambiguis usus
 est, quæ significare videbantur; Deum
 Patrem impium, & Filium pium esse, quæ
 verba deinde sic explicavit, quod vellet
 dicere, a Patre neminem honorari, Pa-
 trem vero honorari a Filio; (*) ad hæc
 prius commota auditorum indignatio in
 effusum risum versa est. Ita impudentes
 isti hæretici populi aures ad audiendas
 suas blasphemias assuefaciebant. In hac

Chr. Pasch. Dedicatione Constantius Imperator pre-
 tiosa dona Ecclesiæ obtulit, multa vasa
 magni ponderis, aurea, & argentea; ad
 ornandum altare tapetes auro textos,
 gemmisque distinctos. Vela aurea, &
 diversi coloris ad Ecclesiæ portas, & ve-
 stibulorum suspendenda. Regia munifi-
 centia,

(*) At etiam in hoc sensu falsa sunt Eudoxii
 verba. Nam sæpe Divinus Pater Filium suum
 etiam coram hominibus honoravit, præsertim in
 Monte Thabor. Et Christus dicit in Evangelio:

Joan. 8. Si ego glorifico me ipsum, Gloria mea nihil est;
 est Pater meus, qui glorificat me.

centia, & largitionibus totum Clerum, Virgines, viduas, quarum nomina in Canone, id est, in Ecclesiæ Catalogo continebantur, recreavit; nec Nosocomia ab hac liberalitate fuere exclusa. His omnibus alendis, nempe pauperibus, orphanis, captivis majorem, quam a Patre ejus Constantino Magno mandata fuerat, frumenti mensuram constituit.

Basilii loco Athanasius in Ancyranam Sedem susceptus. Acacius, alius quam ille Cæsariensis, Tarsum pro Silvano missus est. Onesimus Nicomediæ successit Cecropio, ante annos duos terræ motu contrito. Cyzicena Ecclesiæ pro Eleusio Eunomium dederunt, post hæc Hæresiarcham; cum facundia pollere diceretur, utilissimum sibi fore Eudoxius credidit, si urbi Constantinopolitanæ proximum haberet, populosque bene dicendi arte attracturum. Eunomius non prius honorem acceptavit, quam sibi Eudoxius, & Maris polliciti fuissent, intra tres menses Aetium Magistrum ejus ab exilio revocandum, & restituendum. Eunomio Imperatoris auctoritate in Ecclesiarum possessionem misso, qui Eleusium sequebantur, extra civitatem Ecclesiam ædificaverunt, ibique conveniebant. In locum S. Cyrilli Jerosolymis Irenæus, seu Herenius Episcopus esse jussus est. Sardis loco Heortasii Theosebius, vir horrendæ

Sæculum IV.
A. C. 360.

Philost. V.

c. 1.

Socr. IV.

c. 7.

Philost. V.

c. 3.

Basil. I.

contr. Eun.

p. 4.

dæ

Sæculum IV. dæ blasphemiam convictus, nihilominus
A. C. 360. ordinatus est.

Concilium Constantinopolitanum in omnes Imperii Provincias formulam Ariminensem misit, adjectis Imperatoris mandatis, ut omnes, qui subscribere renuerent, in exilium pellerentur. Sic Acacius, cæterique Concilii Nicæni abolendam memoriam sperabant. Ad Orientales quoque scripserunt, qui secum in hæresi consentiebant, eosque omnium gestorum certiores faciebant, & inter alios Patrophilum Scythopolitanum, qui Seleucia recta ad propria redierat. Hic fuit Concilii Constantinopolitani exitus.

§. XXIV.

Persecutio occasione formulæ Ariminensis.

Greg. Naz. or. 21. p. 387. **D**um ubique subscriptio formulæ ex Cæsaris imperio urgetur, maximi in Ecclesiis motus cientur; genus erat persecutionis, paganorum furore eo periculosius, quod intestinum. (*) Tunc formulæ

(*) Haud dubie tristissima tunc erat Rei Christianæ facies, & dira Persecutio, quamvis sanguis non funderetur.

Hodie nulla inter Christianos Persecutio. Nihilominus Hollandi in litteris Circularibus, cum hoc